

OPEN ACCESS

Volume: 5

Issue: 1

Month: July

Year: 2020

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 07.03.2020

Accepted: 18.06.2020

Published: 01.07.2020

Citation:

Ahmad Zubair, K. (2020). Consecration Systems in Classical Poetry: Presenting Tamil and Arabic Poems. *Shanlax International Journal of Tamil Research*, 5(1), 28–32.

DOI:

<https://doi.org/10.34293/tamil.v5i1.3401>

*Corresponding Author:

arabic.zubair@gmail.com

Prosodical Elements in Classical Poems: Special Reference to Tamil and Arabic Poems

Dr. K.M.A. Ahmad Zubair

Assistant Professor, Department of Arabic

New College, Chennai, Tamil Nadu, India

Abstract - The Prosodical rules should be followed properly in the composition of Classical Rhymed poems/ verses in Tamil and Arabic. In both these classical languages, Tamil and Arabic; there are set of Prosodical rules. In the Prosodical elements namely syllable, poetic word pattern and stanza, we found unique similarities in both these classical poems. The aim of this article is to throw light on the similarities found in these Prosodical elements of classical Arabic and Tamil Poems.

Key Words: Syllable, Poetic Word Pattern, Stanzas, Classical Tamil Rhymed Poems, Classical Arabic Rhymed Poems.

References

1. Suthanthramuthu, M., Padaippuk Kalai, Suvadhu, Chennai, December 1999.
2. Athathbeekath Allukaviya (Arabi), Ministry of Education and Training Publication, Government of Oman, Seventh Edition, 2001.
3. Ahmad Zubair, K.M.A., A special view of Qaseeda in Arabic Poetry, pp. 59-66, 'Aaivu Solai - Collection of Seminar Papers in the Islamic Tamil Literary Society Seminar, October 2008.

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

செவ்விலக்கியக் கவிதைகளில் யாப்பு முறைமைகள்: தமிழ் மற்றும் அரபிக் கவிதைகளை முன்வைத்து

முனைவர் க.மு.அ. அஹ்மது ஜுபைர்

உதவிப் பேராசிரியர், அரபித்துறை

புதுக்கல்லூரி, சென்னை

ஆய்வுச்சுருக்கம்: தமிழ் மற்றும் அரபி மொழிகளில் யாக்கப்படும் மரபுக்கவிதைகளில் யாப்பிலக்கண விதிகள் முறையாக பின்பற்றப்பட வேண்டும். தமிழ் மற்றும் அரபி ஆகிய இவ்விரு செம்மொழிகளிலும் யாப்புக்கென்றே, தனியாக விதிகள் அமைந்துள்ளன. யாப்பு முறைமைகளில், அசை, சீர், பாக்கள் குறித்த கூறுகளில் இதன் விதிகள் ஒருங்கே அமையப்பெற்றுள்ளன. அசை, சீர், பாக்கள் பற்றிய கூறுகளை ஒப்புநோக்கி, பதிவுச்செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முக்கியச் சொற்கள்: அசை, சீர் பாக்கள், செவ்விலக்கியத் தமிழ் யாப்புக் கவிதைகள், செவ்விலக்கிய அரபி யாப்புக் கவிதைகள், விதிகள்.

கவிதைகளில் இலக்கணக் கட்டுப்பாடு உடையவற்றை மரபுக்கவிதை அல்லது யாப்புக்கவிதை எனக் கூறுகிறோம். யாப்பிலக்கண விதிகளில் அனுமதிக்கப்பட்ட இலக்கண நெகிழ்ச்சிகளால் புதுக்கவிதை வடிவம் தோன்றிற்று. கட்டுப்பாடு இல்லாதவற்றை புதுக்கவிதை எனக் நாம் கூறுகிறோம். எனவே தமிழ், அரபி மொழிகளில் யாக்கப்படும் மரபுக்கவிதைகளில் யாப்பிலக்கண விதிகள் முறையாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டும். கட்டுப்பாடான வடிவம் என்பது மனப்பாடம் செய்ய வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காகவும், அக்கவிதைகள் நிலைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் யாப்பு விதிகள் முறையாகப் பின்பற்றப்பட்டன. தமிழ் மற்றும் அரபி ஆகிய இவ்விரு செம்மொழிகளிலும் யாப்புக்கென்றே, தனியாக விதிகள் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் அசை, சீர், பாக்கள் பற்றிய கூறுகளை ஒப்புநோக்கி, பதிவுச்செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எழுத்துகளால் ஆனது அசை ஆகும், அசைகளால் ஆனது சீர் ஆகும், சீர்களால் ஆனது அடி ஆகும், அடிகளால் ஆனது கவிதை ஆகும். யாப்புக் கவிதையெனில் அதில் எழுத்து, அசை, சீர் என்பன இன்றியமையாதவாகும்.

அசை

தமிழின் 247 எழுத்துகளும் சீர்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. எழுத்துக்களை சீர்களாகச் சேர்க்கும் முறையை அசை என்கிறோம். அரபி மொழியில் இடம்பெற்றுள்ள 28 எழுத்துக்களும் சீர்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அசைகளை நேரசை, நிரையசை என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

நேரசை

	தமிழ்	அரபி
தனிக்குறில்	க, அ	ப, அ

தனிக்குறில் + ஒற்று	கல், அல்	மன் (யார்), அன் (அது, அந்த)
தனிநெடில்	சா, ஆ	மா (என்ன)
தனிநெடில் + ஒற்று	கால், ஆல்	ஆல் (குடும்பம்), மால் (பணம்)

நிரையசை

	தமிழ்	அரபி
குறில் இணை	பல	லக (உன்னிடம்)
குறில் இணை + ஒற்று	நிறம்	கரம் (இரக்கம்)
தனிநெடில்	கனா	ஃபதா (இளைஞன்)
தனிநெடில் + ஒற்று	இரால்	கிதாப் (நூல்)

தமிழ் மற்றும் அரபி மொழிகளில் பின்பற்றப்படும் அசை பிரிக்கும் விதிகள் இவையாகும்.

- ஒரு சீரில் மட்டும் அசை பிரிக்க வேண்டும்
- பிரிக்கப்பட்ட அசைகளில் பொருள் இருக்காது
- சந்தியோடுதான் அசை பிரிக்க வேண்டும்
- மெய்யெழுத்தே அசைகளைப் பிரிக்கிறது.

சீர்

யாப்புக் கவிதையில் ஓசைக்கு ஏற்பச் சொற்களை உடைத்தோ முழுச்சொல்லாகவோ, இரண்டு சொற்களை இணைத்தோ அமைப்பார்கள் இப்படி அமைப்பதற்கு சீர் என்று பெயர். சீர்களில் அசை இருக்கும் அசைகளில் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பச் சீர்கள் ஓசை வேறுபாடு கொள்ளும். அசையின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்துச் சீர் ஓரசைச் சீர், ஈரசைச்சீர்,

மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என்று பெயர் பெறுகிறது.

தமிழ் யாப்பில் சீர்கள்

ஓரசைச்சீர்

நேரசையையும், நிரையசையையும் ஓரசைச்சீர் என்பார்.

ஈரசைச்சீர்

நேரசை மற்றும் நிரையசை ஒன்றோடொன்று இணைந்து வருவதால் ஈரசைகள் தோன்றும். நான்கு வகைப்படும்.

நேர் நேர் - தேமா

நிரை நேர் - புளிமா

நிரை நிரை - கருவிளம்

நேர் நிரை - கூவிளம்

மூவசைச்சீர்

தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் முதலியற்றோடு நேர் மற்றும் நிரையசைகள் ஆகியன சேர்ந்து முடிவடைவதால் மூவசைச் சீர்கள் தோன்றுகின்றன. இவை எட்டு வகைப்படும்.

நாலவசைச்சீர்

மூவசைச்சீர்களுடன், நேர் மற்றும் நிரையசைகள் ஆகியன சேர்ந்து முடிவடைவதால் நாலசைச் சீர்கள் தோன்றுகின்றன. இவை பதினாறு வகைப்படும்.

அரபி யாப்பில் சீர்கள்

இங்கு சீர்கள் நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

ஈரசைச்சீர்

ஃப - அலுன்

மூவசைச்சீர்

(i) ஃபு - ஊ-லுன்

(ii) ஃபா - இ-லுன்

(iii) ஃபு - ஊ-லு

- (v) ஃப - இ-லுன்
(vi) ஃபி - இ-லா

நாலசைச்சீர்

- (i) ம - ஃபா - ஈ -லுன்
(ii) ஃபா - இ - லா -துன்
(iii) முஸ் - தஃப் - இ -லுன்
(iv) மஃப் - ஊ - லா -துன்
(v) ம - ஃபா - இ -லுன்
(vi) மத் - ஃபா - இ -லுன்
(vii) ம - ஃபா - அல் -தின்
(viii) மு - தஃப் - இ -லுன்
(ix) முஸ் - த - இ -லுன்
(x) ஃப - இ - லா -துன்
(xi) ஃபா - இ - லா -த்

ஐந்தசைச்சீர்

- (i) மு - த - ஃபா - இ - லுன்
(ii) ம - ஃபா - அ - ல - துன்

அடி

தமிழில் ஓர் அடியில் இரண்டு சீர் முதலாகப் பல சீர்கள் வரும். சீர்களின் எண்ணிக்கையைக்கொண்டு அடிக்குப் பெயரிடுகிறோம். உதாரணத்திற்குக் குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என அழைக்கின்றோம்.

அரபியிலும் சீர்கள் அடிப்படையில் அடிகள் அமைந்துள்ளன. இவற்றை ஓர் அமைப்பு என அழைக்கின்றோம். பதினாறு அமைப்புகள் பின்வருமாறு பிரிக்கப்படுகின்றது.

மூன்று சீர்கள் கொண்ட அமைப்பு

முததாரிக் மற்றும் முதகாரிப் ஆகிய இரண்டு அமைப்புகளில் ஓர் அடியில் மூன்று சீர்கள் இடம்பெறும்.

நான்கு சீர்கள் கொண்ட அமைப்பு

ஹஜசு, ரஜசு, முன்சஹ், கஃபஃப், முதாரிஃ, முக்ததப் மற்றும் முஜ்தத் ஆகிய ஏழு அமைப்புகளில் நான்கு சீர்கள் இடம்பெறும்.

மூன்று மற்றும் நான்கு சீர்கள் கொண்ட அமைப்பு

தவீல், மதீத், பஸீத், ரமல், சஃஃ ஆகிய ஐந்து அமைப்புகளில் ஓர் அடியில் மூன்று சீர் மற்றும் நான்கு சீர்கள் கலந்து இடம்பெறும்.

ஐந்து சீர்கள் கொண்ட அமைப்பு

காமில் என்ற ஒரே அமைப்பு

ஐந்து மற்றும் மூன்று சீர்கள் கொண்ட அமைப்பு

வாஃபிர் என்ற ஒரே அமைப்பு

தமிழிலே இரண்டு சீர் கொண்ட அடியை குறளடி எனவும், மூன்று சீரை சிந்தடி எனவும், நான்கு சீரை அளவடி அல்லது நேரடி எனவும், ஐந்து சீரை நெடிலடி எனவும், ஆறு சீருக்கு மேல் உள்ளவற்றை கழிநெடிலடி எனவும் அழைக்கின்றோம்.

பாக்கள்

தமிழிலே பாவகை ஆசிரியப்பா, வெண்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா என நான்கு வகைப்படுகின்றன. ஆனால் அரபிமொழியிலே பதினாறு வகையாக பிரிக்கப்படுகிறது.

அரபி மரபுக் கவிதைகளில் தனித்தன்மை, அதன் யாப்போடு தொடர்பு கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இந்த யாப்புவிதிகள் இஸ்லாத்திற்கு முந்தையகாலக்கட்டங்களில் அரேபியாவில் யாக்கப்பட்டு, தெளிவான முறையில் ஓர் அடி இவ்வாறுதான் யாக்கப்படவேண்டும் என்ற முறை பின்பற்றப்பட்டது. இவை அரபிமொழியில் அருத் (யாப்பு முறைமைகள்) என அழைக்கப்படுகிறது.

மொழிநூல் வல்லுநர் கலீல் பின் அஹ்மது (கி.பி.790) இவ்விதிகளை பிற்காலத்தில் தொகுத்தார்.

“கவிஞர்களின் இளவரசன்” என அழைக்கப்பட்ட கவிஞர் அஹ்மது ஷவ்கீ (எகிப்து)யின் ஓர் அரபிக் கவிதையை எடுத்துக் கொள்வோம். இவ்வரிகள், நஹ்ஜுல் புர்தா என்ற கவிதைக் கோவையின் ஆரம்ப வரிகளாகும்.

**ரீமுன் அலல்காஇ பைனல்பானி வல் அலமீ
அஹல் லஸஃப்க தமஃபில் அஷ்ஹூரில் ஹூர்மீ**

மரம் மற்றும் மலை இடையே அமைந்துள்ள சமவெளிப் பகுதியில், ஓர் இளமஞ்சள் நிற அழகிய குட்டி மான், குதித்து ஆடிக்களித்துக் கொண்டுள்ளது போர் நிறுத்த (உடன் படிக்கையின் படி இரத்தம் சிந்த தடுக்கப்பட்ட இந்த மாதங்களின்) நேரத்திலே, அதன் ஆட்டம் கள்ளத்தமற்றதாய், தூய்மையான நிகழ்வாய் அமைந்துள்ளது.

இக்கவிதையை யாப்பு விதிகளின்படி சீர்களாகப் பிரித்துப் பின்வருமாறு எழுதவேண்டும்.

**ரீமுன்அலல் - காஇபை - னல்பானிவல் - அலமீ
அஹல்லஸஃப்க - கதமீ - ஃபில்அஷ்ஹூரில் - ஹூர்மீ**

அதன்வாய்ப்பாடு வடிவம் இதோ:-

**முஸ்தஃபிலுன் - ஃபாஇலுன் -
முஸ்தஃபிலுன் - ஃபஇலுன்
முஸ்தஃபிலுன் - ஃபாஇலுன் -
முஸ்தஃபிலுன் - ஃபஇலுன்**

சீர்களில் குறிப்பிடும்போது

**நான்குசீர் - மூன்றுசீர் - நான்குசீர் -
மூன்றுசீர்
நான்குசீர் - மூன்றுசீர் - நான்குசீர் -
மூன்றுசீர்**

இரண்டு அரையடிகளாக எழுதப்பட்ட மேற்கண்ட ஓர் அடியின் அமைப்பு “பஸீத்” என்ற அமைப்பைச் சார்ந்தது என நமக்கு கண்கூடாக விளங்குகிறது.

அரபி யாப்புக்கவிதையின் ஓர் அடியை எடுத்துக்கொண்டால், அதை இரு அரையடியாக எழுதலாம். அரையடியை நாம் “மிஸ்ரா” என அழைக்கிறோம். ஆக இரண்டு மிஸ்ராக்களை ஓர் அடி என நாம் கூறுகிறோம். அது அரபியில் “பைத்” எனப்படும். இந்த “பைத்” அடி பதினாறு அமைப்புகளில் ஒன்றைச் சார்ந்ததாக யாக்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு யாப்பு அடியும் வாய்ப்பாடு வடிவில் அமைந்துள்ளது.

**இதந்தரு மனையி னீங்கி
இடர்மிகு சிறைப்பட் டாலும்.**

உதாரணத்திற்கு மேற்கூறிய பாரதியாரின் பாடல் அடியில் உள்ள ஆறுசீர்களை அசை பிரித்துப் பார்த்தால்

கருவிளம் புளிமா தேமா

கருவிளம் புளிமா தேமா

என்ற வாய்பாடு தென்படும். அதைப்போல் ஒவ்வொரு அரபி மரபுக் கவிதையை எடுத்துக் கொண்டால் பதினாறு அமைப்புக்களில், ஏதேனும் ஒரு வாய்பாட்டில் அது யாக்கப்பட்டிருக்கும்.

நிறைவாக

தமிழ்மொழி இடதுபுறத்திலிருந்து வலது நோக்கி எழுதப்படுகிறது. அரபிமொழி வலது புறத்திலிருந்து இடது நோக்கி எழுதப்படுகிறது. எழுதும் அமைப்பு வெவ்வேறு திசைகளில் இவ்விருசெம்மொழிகளில் அமைந்திருந்தாலும், யாப்பு முறைமைகளில், அசை, சீர், பாக்கள் குறித்த கூறுகளில் இதன் விதிகள் ஒருங்கே அமையப்பெற்றுள்ளன.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. படைப்புக்கலை, மு.சுதந்திரமுத்து, சுவடு, டிசம்பர் 1999, சென்னை.
2. அத்தத்பீகாத் அல்லுகவிய்யா (அரபி), கல்வி மற்றும் பயிற்சி அமைச்சக வெளியீடு, ஓமன் அரசாங்கம், ஏழாவது பதிப்பு, 2001, ஓமன்.
3. அரபிக் கவிதைகளில் கஸீதா பற்றிய ஒரு சிறப்புப் பார்வை, முனைவர் க.மு.அ. அஹ்மது ஜுபைர், பக்கம் 59-66, “ஆய்வுச்சோலை”- இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியக் கழகக் கருத்தரங்க ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு, அக்டோபர் 2008.